
SERBO-CROATIAN

Dobrodošli u Foundling Muzej

Foundling Muzej bavi se istorijom Foundling bolnice, prve britanske dobrotvorne organizacije za djecu napuštenu od strane roditelja. Izraz ‘foundling’ na engleskom jeziku znači ‘nahoče’, odnosno djeca koja su pronađena, kojoj se roditelji ne znaju i koja su odgojena od strane drugih ljudi. Bolnica je osnovana 1739 godine i radila je na ovom mjestu od 1745 do 1926. Danas na mjestu nekadašnje bolnice radi dobrotvorna dječija organizacija Coram.

Uvod

U toku 18th vijeka mnogi Londončani su živjeli u velikoj bijedi. Siromaštvo zajedno sa trudnoćom, pogotovo izvan braka, je često značilo destituciju za majku i dijete. Vjeruje se da je skoro preko 1,000 djece napušteno na ulicama Londona na godišnjem nivou.

Thomas Coram (c.1668 – 1751) bio je mornar i filantrop koji je bio odlučan da promjeni tu situaciju. Skoro dva desetljeća Coram je vodio kampanju da se osnuje institucija za zbrinjavanje napuštene novorođenčadi. Napokon je 1739 dobio Royal Charter i prva britanska dobrotvorna dječija organizacija je osnovana. Bolnica je otvorena u privremenom smještaju 1741 prije nego što se preselila u trajnu, sa svrhom izgrađenu zgradu na ovom mjestu 1745. Od početka potražnja za mjestom u bolnici bila je ogromna.

U prvih nekoliko desetljeća prihvaćanja, od roditelja se tražilo da donesu sa djetetom neki predmet da služi kao znak prepoznavanja. Svako dijete koje je prihvaćeno od strane bolnice dobilo bi novo ime i broj; ako bi srodnik djeteta došao da preuzme dijete kasnije, predmet ili znak bi služio kao dokaz da je srodnikova tvrdnja tačna. Predmeti koji su ostavljani sa djecom uključuju tkanine, novčiće, karte za igranje, nakit i medalje.

Djeca bi odmah bila poslana kod medicinskih sestara ili u porodične smještaje za djecu koji su bili izvan Londona. Porodice koje su udomljavale novorođenčad su bile plaćene za njegu prvih nekoliko godina njihovog života, poslije čega bi se dijete vratilo u bolnicu. Sistem se nastavljao do zotog vijeka.

Djeca su se vraćala u bolnicu između treće i pete godine života. Njihov strogo usklađen život uključivao je periode za edukaciju, trening, vježbe i zadaću. Iako je njihova prehrana bila jednostavna, u poređenju sa svojim vršnjacima bila su dobro hranjena.

Thomas Coram-ova ambicija je bila da odgoji nahodčad da budu društveno korisni građani. U početku edukacija je bila ograničena: djeca su učena da čitanju ba bi izučavala Bibliju i više se vremena provodilo učeći praktične vještine kao što su pređenje, heklanje i vez za djevojčice ili izrada užeta i vojno marširanje za dječake. Svako dijete je dva puta pohađalo molitve u kapeli svake nedelje. Djeca bi generalno napuštala bolnicu između devet i četrnaest da bi postali šegrti. Dječaci su dobijali pozicije u vojsci ili raznim zanatima, dok su djevojčice postajale domaće sluškinje.

Filantropija i Umjetnost

Od samog početka ovog projekta i bolnice, umjetnici su aktivno učestvovali u svim njezinim aktivnostima, nudeći kulturni poticaj za ljude da posjećuju bolnicu. Institucija je postala prva javna umjetnička galerija u Engleskoj i organizovala je popularne donatorske koncerte stvarajući model prema kojem umjetnost može podržati dobrotvorne organizacije i dječije dobrostanje. Umjetnici kao što su William Hogarth, George Frideric Handel i Charles Dickens kombinovali su podršku za dobrotvornu organizaciju sa kreativnom samopromocijom.

Nadamo se da ćete uživati u istraživanju muzeja